

N:o 49.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 7 maj 1888.
 — — — — Andra Kammaren den 7 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledningen af inom Riksdagen väckta förslag om upplåtelse af odlingslägenheter å kronoparkerna i Norrland.

(Statsutskottets utlåtande n:o 29.)

Till Konungen.

Inom riksdagen hafva framställningar gjorts derom, att Riksdagen ville taga i öfvervägande, huruvida det icke skulle vara fördelaktigt att på statens skogsdomäner i Norrland få bosättningar till stånd genom upplåtelse på vissa vilkor af mark för odling och lämpliga platser till bebyggande, samt att Riksdagen för sådana upplåtelser måtte bestämma hufvudsakligen följande grunder:

att å kronopark belägna odlingslägenheter skola till den begränsning, som skogens vård och skötsel kräfver, under namn af skogstorp af kongl. domänstyrelsen upplåtas till sökande, hvilka hafva god frejd och äro fullt arbetsföre;

att de lägenheter, som sålunda afsättas till skogstorp, skola noggrant beskrivas och till området å marken begränsas;

att virke till erforderliga byggnader å skogstorpets få från kronoparken efter utsyning tagas och att nödig vedbrand får från kronoparken efter anvisning hemtas af vindfäld och torr skog;

att i afseende på frihetsår, odlings- och byggnadsskyldighet m. m. de bestämmelser för krononybyggen, som för närvarande gälla, skola i tillämpliga delar för skogstorp äfven vara gällande;

att skogstorpens skall anvisas visst område af kronoparken, inom hvilket han skall tillse, att skogsåverkan eller annan skadegörelse icke må ega rum;

att skogstorparen skall mot betalning på kallelse deltaga i arbeten inom kronoparken, genast inställa sig vid brandstället, när skogseld yppas derinom, samt i öfrigt ställa sig de föreskrifter till efterrättelse, som af revirförvaltaren meddelas;

att skogstorparen efter frihetsårens slut skall erlægga de onera till stat och kommun, som komma att skogstorpet påhvila;

att kongl. domänstyrelsen i öfrigt skall ega att meddela de bestämmelser rörande torpet och torparen, som må finnas erforderliga.

Syftet med förevarande förslag synes hafva varit att i allmänhet bereda befolkningen i Norrland ökad tillfälle att skapa egna hem och finna arbete och utkomst samt att, hvad särskildt beträffar den del af Norrlands befolkning, som egentligen hemtar sitt uppehälle från skogsarbete och timmerflottning, göra det möjligt för denna i trävarurörelsens tjänst stående befolkning att varda bofast och vinna en säkrare inkomst än den, som dess öfriga, af konjunkturernas vexlingar beroende arbete kunde gifva. Derjemte har det ansetts vara för kronoparkernas vård fördelaktigt, om inom dem finnes en bofast stam af skogsarbetare, hvilka, jemte det de vore berättigade att upptaga till odling lämplig mark, skulle hafva åliggande i afseende på skogsvården inom bestämdt område och skulle vara redo att, när de påkallades, mot ersättning verkställa erforderliga arbeten inom kronoparken.

Omförmälda syftemål synas Riksdagen förtjenta af den största uppmärksamhet, och har Riksdagen velat ifrågasätta, huru vida icke, förutom i Norrland, äfven inom andra delar af vårt land, särskildt inom Kopparbergs län, kronoparker må finnas, å hvilka sådana upplåtelse som de nu föreslagna må lämpligen kunna ega rum. Detta ämnes vigt fordrar emellertid en utredning, som nu icke förelegat och endast genom Eders Kongl. Maj:ts föranstaltande torde kunna åstadkommas.

Riksdagen får alltså hos Eders Kongl. Maj:t anhålla, att Eders Kongl. Maj:t täcktes låta föranstalta om utredning i förevarande ämne och derefter till Riksdagen inkomma med den framställning, som må befinnas vara af förhållandena påkallad. Stockholm den 7 maj 1888.

Med undersätlig vördnad: